

Getuigenis van de mama van Marieke die samen met haar gezin verbleef in Villa rozerood

Hoe leg je aan mensen zonder zwaar ziek kind het nut uit van een zorghotel zoals Villa Rozerood? Het lijkt me even moeilijk om kinderloze koppels het nut van kindvriendelijke hotels uit te leggen...

Villa Rozerood is veel meer dan alleen de zorg voor de “zorgkinderen”. Ik ken na al die tijd trouwens maar weinig ouders die de volledige zorg van hun kind überhaupt willen afstaan, hoogstens even delen.

Het gaat vooral over met een goed gevoel op vakantie vertrekken. Weten dat je daar de zorg voor je kind even goed kunt verder zetten en zelfs beter omdat je ontspannen bent.

Waar andere mensen zich zorgen maken over wie de begonia's gaat water geven of welke plichtsbewuste buur de taak krijgt poeslief de nodige brokken te geven... zitten wij met maagsondes, valium, epilepsiemedicatie, voorschriften en zitschalen in ons hoofd. Dat de planten er wat slapjes bijhangen als we terug komen van vakantie is onze grootste zorg nog niet. Het leven is relativeren waarvoor dank aan onze prachtige dochter.

Villa Rozerood is ook voor de naasten op adem komen. Genieten als we zien dat de grote broers zich ongelooflijk amuseren. En dat zij op hun beurt ook zien dat er nog kinderen zijn met een zwaar zieke broer of zus. Dat er nog kinderen zijn die soms kwaad zijn op de rest van de wereld omdat hun zieke zus of broer nog zieker wordt of niet genezen kan worden en dat al die geleerde professoren geen antwoorden hebben op hun vragen. Dat ze niet moeten wachten tot zus wakker is, een vrijwilliger gaat wel mee naar het strand.

Villa Rozerood is geen gestaar van de andere hotelgasten bij het toedienen van sondevoeding of medicatie. Maar oprechte interesse, uitwisselen van tips en info, samen wat lachen met “het leed” want dat doen we ook. Mede-hotelgasten die het wél appreciëren als Marieke 's morgens door de gang loopt te kirren en in haar handjes klapt want dan heeft ze een goede dag. En mede-hotelgasten die ongerust zijn als ze 's ochtends maar wat stilletjes is...

Villa Rozerood heeft de “zomaar-mensen”, de vrijwilligers die uit vrije wil zoals hun naam verraadt voor de achtste keer naar ons tragische verhaal luisteren, samen met ons een traantje wegpinken, iedere keer weer alsof het de eerste keer was dat ze ons verhaal hoorden. Vrijwilligers die ons zo erg in de watten leggen dat het bijna beschamend is...

Villa Rozerood is geen gepieker over “de-wat-als-vragen”... Wat als de sonde loskomt, wat als ze hard valt bij een aanval, wat als ze bij die val een infectie oploopt (ze heeft ventrikel septum defect), wat als ze een status doet, wat als haar nervus vagus niet meer werkt, ... Je begrijpt dat de doorsnee receptioniste van zelfs het meest luxueuze vijfsterrenhotel ons daar geen antwoord op kan geven. Gelukkig heeft Villa Rozerood medisch personeel voor al die vragen. Gelukkig is haar dossier al voor vertrek goed doorgegeven en is het ziekenhuis op stand-by.

Villa Rozerood geeft ons gemoedsrust als we op vakantie gaan, als we na een jaar zorgen voor, ook een beetje voor ons kunnen laten zorgen zodat de mama en papa en de grote broers de batterijen weer opgeladen hebben.

Sommige mensen zeggen dat je in dit leven krijgt wat je toebedeeld is. Wij hebben al heel veel van Marieke gekregen. Iedere dag weer ontmoeten we fantastische mensen die begaan zijn met de meest kwetsbaren onder ons.

Bedankt Marieke. Bedankt Villa Rozerood.